

การวิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Analysis of content articles In the Journal of Social Communication
Innovation, Srinakharinwirot University

ณัฐนันท์ สุวงศ์ษา

Nattanan Suwongsa

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

College of Social Communication Innovation, Srinakharinwirot University

Received: January 28, 2026 Revised: April 2, 2026 Accepted: April 20, 2026

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของบทความวิชาการและบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2567 โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณานุกรมและการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะของบทความ ผู้ประพันธ์ สาขาความเชี่ยวชาญ รูปแบบการวิจัย ตลอดจนความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จากบทความจำนวน 298 เรื่อง ผลการวิจัย พบว่า บทความส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย ร้อยละ 77.60 บทความวิชาการ ร้อยละ 22.40 ส่วนใหญ่มีผู้ประพันธ์เพียงหนึ่งราย ร้อยละ 48.00 โดยผู้ประพันธ์หลักส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการและผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 77.90 โดยมาจากผู้ประพันธ์ภายนอกมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร้อยละ 61.70 การวิเคราะห์สาขาความเชี่ยวชาญ พบว่า บทความส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ร้อยละ 42.30 โดยมีบทความวิจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด ร้อยละ 40.60 ส่วนความสอดคล้องกับ SDGs พบว่า มิติเศรษฐกิจได้รับการกล่าวถึงมากที่สุด ร้อยละ 40.30 และเมื่อพิจารณาระดับเป้าหมายย่อย พบว่า SDG 9 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรมเป็นเป้าหมายที่ปรากฏเด่นชัดที่สุด ร้อยละ 19.80 ผลการทดสอบสถิติไคสแควร์ พบว่า ศาสตร์หลักของบทความมีความสัมพันธ์กับเป้าหมาย SDGs อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยมีขนาดความสัมพันธ์ระดับปานกลาง (Cramer's $V = 0.316$) บ่งชี้ว่าสาขาความเชี่ยวชาญของผู้ประพันธ์เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดทิศทางของงานวิจัยให้มุ่งเน้นไปยังเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่แตกต่างกัน งานวิจัยนี้สะท้อนความหลากหลายขององค์ความรู้ด้านนวัตกรรมสื่อสารสังคมและแนวโน้มการให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี นวัตกรรม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: วารสารวิชาการ นวัตกรรมสื่อสารสังคม การวิเคราะห์เนื้อหา

Abstract

This study aims to analyze the characteristics of academic articles and research articles published in the Journal of Social Communication Innovation during 2014-2024. Bibliometric analysis and content analysis were employed to examine the attributes of the articles, the profiles and areas of expertise of the authors, the research methodologies used, and the extent to which the articles align with the Sustainable Development Goals (SDGs). A total of 298 articles were reviewed. The findings reveal that most publications were research articles (77.60%), while academic articles accounted for 22.40%. Nearly half of all articles (48.00%) had a single author, and the majority of lead authors were academics or those holding academic positions (77.90%). In addition, 61.70% of the articles were authored by individuals outside Srinakharinwirot University, indicating the journal's openness to external scholarly contributions. Regarding disciplinary expertise, the largest proportion of articles (42.30%) was associated with information technology and communication studies. Qualitative research was the most frequently used methodology (40.60%). Concerning SDG alignment, the economic dimension was addressed most frequently (40.30%). At the level of specific targets, SDG 9-Industry, Innovation, and Infrastructure-was the most prominently featured (19.80%). The chi-square test further showed a statistically significant relationship between the disciplinary domain of the articles and their SDG focus ($p < 0.001$), with a moderate effect size (Cramer's $V = 0.316$). This indicates that the authors' areas of expertise play a key role in shaping the direction of research toward different SDG priorities. Overall, this study highlights the diversity of scholarly work within the field of social communication innovation and reflects the increasing emphasis on technology, innovation, and sustainable development in contemporary academic research.

Keywords: Academic Journal, Social Communication Innovation, Content Analysis

บทนำ

วารสารเป็นแหล่งข้อมูลที่ทำให้ความรู้ใหม่และทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นผลของการค้นคว้าวิจัย ทฤษฎี และการค้นพบใหม่ ๆ แนวโน้ม ความคิดเห็น ข่าว ข้อมูลทางสถิติ ประกาศ จดหมายโต้ตอบ การโฆษณา ผลิตภัณฑ์หรือบริการและอื่น ๆ นอกจากคำว่า Periodical และ Serial แล้ว ยังมีคำว่า Journal ซึ่งหมายถึงวารสารวิชาการและคำว่า Magazine ซึ่งหมายถึงวารสารบันเทิงหรือวารสารทั่วไปในภาษาไทยอีก

ด้วย 1) สิ่งพิมพ์ที่พิมพ์เผยแพร่เป็นฉบับต่อเนื่องเป็นระยะ สม่าเสมอ 2) ระบุวาระหรือกำหนดออกไว้อย่างแน่นอนล่วงหน้าและไม่ระบุระยะเวลาสิ้นสุด 3) กำหนดชื่อเรื่อง (Title) หรือชื่อวารสารเป็นชื่อเดียวโดยตลอด 4) ระบุหมายเลขหรือลำดับที่พิมพ์เผยแพร่อย่างเป็นระบบ 5) มีเนื้อหาประกอบด้วยบทความหลายบทความในแต่ละฉบับ 6) มีผู้แต่งหลายคนรวมอยู่ในฉบับเดียวกัน 7) ให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารที่ใหม่และทันสมัยมากกว่าหนังสือ และ 8) มีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ภาคีวิชาการบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) ซึ่งวารสารวิชาการเกิดขึ้นครั้งแรกในยุโรป คือ Journal des Scavans ก่อตั้งโดยนักเขียนชาวฝรั่งเศสชื่อ Denis de Sallo (1626-1669) และออกฉบับแรกใน ค.ศ. 1665 และตีพิมพ์บทความที่เกี่ยวกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเนื้อหาอื่น เช่น ข่าวมรณกรรม ประวัติศาสตร์จักร และรายงานทางกฎหมาย และต่อมาได้หยุดดำเนินการไปในปี ค.ศ. 1972 และเริ่มดำเนินการอีกครั้งในปี ค.ศ. 1997 โดยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น Journal des Savants โดยในประเทศไทยมีการผลิต วารสารวิชาการออกมาเป็นจำนวนมาก สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเกือบทุกแห่งมีการจัดทำวารสารวิชาการ และหลายแห่งจัดทำมากกว่า 1 ชื่อ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ผลงานของ อาจารย์ นักศึกษา หรือเป็นวารสารภายในเครือข่ายของสมาคมองค์กร (อินทรา นนทชัย, 2563) ทั้งนี้ วัตถุประสงค์หลักของการจัดทำวารสาร คือ การเสนอความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ ในรูปแบบของคลังความรู้ดิจิทัล ผ่านรูปแบบบทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทความวิจัย ซึ่งนำมาซึ่งการพัฒนาทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ การใช้ข้อมูลจากวารสารในการอ้างอิงผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ เป็นการใช้ประโยชน์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้จัดทำที่มุ่งหวังให้วารสารที่จัดทำขึ้นได้เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่หน่วยงานผู้จัดทำขึ้นซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นวารสารวิชาการเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจขององค์กรผู้ผลิตวารสาร (อุไรวรรณ วรกุลรังสรรค์, 2558)

สำหรับวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม เป็นวารสารวิชาการสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ปี 2555 ปัจจุบันเป็นวารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย TCI (Thai-Journal Citation Index Centre) กลุ่มที่ 2 สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งจัดพิมพ์เป็นวารสารวิชาการรายครึ่งปี (ปีละ 2 ฉบับ) โดยพิจารณาเผยแพร่บทความที่มีเนื้อหา ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การสื่อสารเพื่อสุขภาพ การสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยว การสื่อสารเพื่อการจัดการนวัตกรรม การสื่อสารเพื่อเศรษฐกิจ-สังคม-วัฒนธรรม ภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล การแสดงและกำกับการแสดงภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล การออกแบบเพื่อการแสดงภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล การจัดการภาพยนตร์และสื่อดิจิทัลการจัดการและการบริหารธุรกิจไซเบอร์ สื่อปฏิสัมพันธ์และมัลติมีเดีย เป็นต้น โดยทุกบทความจะได้รับการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และจะต้องผ่านการพิจารณา 2 จากใน 3 ท่าน จึงจะได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ซึ่งการพิจารณาใช้ระยะเวลาประมาณ 1-2 เดือน ทั้งนี้ ระหว่างขั้นตอนของการประเมินไม่เปิดเผยชื่อผู้เขียนและผู้ประเมิน

(Double blind Peer-review) อย่างไรก็ตาม วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ได้มีการพัฒนาคุณภาพวารสารทั้งในด้านการบริหารจัดการวารสารและคุณภาพทางวิชาการของบทความที่ตีพิมพ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานวารสารอิเล็กทรอนิกส์กลางของประเทศไทย (Thai Journals Online: ThaiJo) และศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (ศูนย์ TCI) และมาตรฐานของวารสารวิชาการ นวัตกรรมสื่อสารสังคมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การวิเคราะห์เนื้อหาของบทความวิชาการและบทความวิจัยตามกรอบแนวคิดของวารสารและองค์ประกอบของบทความ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อภาพรวมและแนวโน้มของบทความที่ถูกเผยแพร่ในวารสารฯ ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพิจารณาบทความในการเผยแพร่ให้เกิดความเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของบทความวิชาการและบทความวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ปี พ.ศ. 2557-2567
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เขียนบทความที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ปี พ.ศ. 2557-2567

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาของบทความในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2567 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าว โดยมุ่งวิเคราะห์บทความ 2 ประเภท ได้แก่ บทความวิชาการ (Academic Articles) บทความวิจัย (Research Articles) โดยมีองค์ประกอบในการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ดังนี้ 1) คุณลักษณะทั่วไปของบทความ ได้แก่ จำนวนผู้ประพันธ์บทความ คุณสมบัตินักประพันธ์บทความหลัก สังกัดผู้ประพันธ์บทความหลัก ประเภทบทความ ความเชี่ยวชาญของผู้ประพันธ์บทความหลัก และ 2) คุณลักษณะด้านวิชาการของบทความ ได้แก่ ประเภทบทความ เนื้อหาศาสตร์ของบทความ ความสอดคล้องกับมิติการพัฒนาอย่างยั่งยืน ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

โดยประชากรของการวิจัยนี้ ได้แก่ บทความทั้งหมดที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2567 รวมทั้งสิ้น 298 บทความ เนื่องจากกลุ่มข้อมูลทั้งหมดสามารถเข้าถึงได้ครบถ้วน นักวิจัยจึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา (Population Study) โดยไม่ต้องสุ่มตัวอย่าง จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ และการทดสอบค่าไคสแควร์ ด้วยค่า Phi และ Cramér's V

ผลการวิจัย**1. จำนวนผู้ประพันธ์บทความ**

จากผลการวิจัย พบว่า จำนวนผู้ประพันธ์บทความส่วนใหญ่ จำนวน 1 ราย จำนวน 143 บทความ คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมา คือ จำนวนผู้ประพันธ์บทความ จำนวน 2 ราย จำนวน 85 บทความ คิดเป็นร้อยละ 28.50 ลำดับ 3 คือ จำนวนผู้ประพันธ์บทความ จำนวน 3 ราย จำนวน 39 บทความ คิดเป็นร้อยละ 13.10

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ จำนวนผู้ประพันธ์บทความ

จำนวนผู้ประพันธ์บทความ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้ประพันธ์ จำนวน 6 ราย	1	0.30
จำนวนผู้ประพันธ์ จำนวน 5 ราย	8	2.70
จำนวนผู้ประพันธ์ จำนวน 4 ราย	22	7.40
จำนวนผู้ประพันธ์ จำนวน 3 ราย	39	13.10
จำนวนผู้ประพันธ์ จำนวน 2 ราย	85	28.50
จำนวนผู้ประพันธ์ จำนวน 1 ราย	143	48.00
รวม	298	100.00

2. คุณสมบัติผู้ประพันธ์หลัก

จากผลการวิจัย พบว่า คุณสมบัติผู้ประพันธ์หลักส่วนใหญ่ เป็นนักวิชาการ (อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์) จำนวน 232 บทความ คิดเป็นร้อยละ 77.90 รองลงมา คือ นิสิตปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 53 บทความ คิดเป็นร้อยละ 17.80 ลำดับ 3 คือ นิสิตปริญญาเอกและอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 9 บทความ คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ คุณสมบัติผู้ประพันธ์หลัก

คุณสมบัติผู้ประพันธ์หลัก	จำนวน	ร้อยละ
นักวิชาการ (อาจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์/รองศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์)	232	77.9%
นิสิตปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษา	53	17.8%
นิสิตปริญญาเอก และอาจารย์ที่ปรึกษา	9	3.0%
ประเภทอื่น ๆ	4	1.3%
รวม	289	100.00

3. ต้นสังกัดผู้ประพันธ์หลัก

จากผลการวิจัย พบว่า ต้นสังกัดผู้ประพันธ์หลักส่วนใหญ่ เป็นบุคลากรภายนอกองค์กร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 184 บทความ คิดเป็นร้อยละ 61.70 รองลงมา คือ บุคลากรภายในวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม จำนวน 106 บทความ คิดเป็นร้อยละ 35.00 ลำดับ 3 คือ บุคลากรภายในหน่วยงานอื่น ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 8 บทความ คิดเป็นร้อยละ 2.70

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ต้นสังกัดผู้ประพันธ์หลัก

ต้นสังกัดผู้ประพันธ์หลัก	จำนวน	ร้อยละ
บุคลากรภายใน วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม	106	35.60
บุคลากรภายในหน่วยงานอื่นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	8	2.70
บุคลากรภายนอกองค์กร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	184	61.70
รวม	289	100.00

4. ประเภทบทความ

จากผลการวิจัย พบว่า ประเภทบทความส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย จำนวน 231 บทความ คิดเป็นร้อยละ 77.60 รองลงมา คือ บทความวิชาการ จำนวน 67 บทความ คิดเป็นร้อยละ 22.40

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ ประเภทบทความ

ประเภทบทความ	จำนวน	ร้อยละ
บทความวิจัย	231	77.60
บทความวิชาการ	67	22.40
รวม	298	100.00

5. สาขาความเชี่ยวชาญผู้ประพันธ์หลัก

จากผลการวิจัย พบว่า สาขาความเชี่ยวชาญผู้ประพันธ์หลัก ส่วนใหญ่ คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ จำนวน 126 บทความ คิดเป็นร้อยละ 42.30 รองลงมา คือ สาขาปรัชญา จำนวน 51 บทความ คิดเป็นร้อยละ 17.10 ลำดับ 3 คือ สาขาการศึกษา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ สาขาความเชี่ยวชาญผู้ประพันธ์หลัก

สาขาความเชี่ยวชาญผู้ประพันธ์หลัก	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์	15	5.00
สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์	12	4.00
สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช	2	0.70
สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย	6	2.00
สาขาปรัชญา	51	17.10
สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	10	3.40
สาขาเศรษฐศาสตร์	21	7.00
สาขาสังคมวิทยา	19	6.40
สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์	126	42.30
สาขาการศึกษา	36	12.10
รวม	298	100.00

6. ประเภทบทความวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ประเภทบทความวิจัยส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 121 บทความ คิดเป็นร้อยละ 40.60 รองลงมา คือ บทความวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 62 บทความ คิดเป็นร้อยละ 20.80 ลำดับ 3 คือ บทความวิจัยแบบผสมวิธี จำนวน 48 บทความ คิดเป็นร้อยละ 16.10 โดยไม่ใช่บทความวิจัย เป็นบทความวิชาการ จำนวน 67 บทความ คิดเป็นร้อยละ 22.50

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ ประเภทบทความวิจัย

ประเภทบทความวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
บทความวิจัยเชิงคุณภาพ	121	40.60
บทความวิจัยเชิงปริมาณ	62	20.80
บทความวิจัยแบบผสมวิธี	48	16.10
ไม่ใช่บทความวิจัย เป็นบทความวิชาการ	67	22.50
รวม	289	100.00

7. ศาสตร์หลักของบทความที่สอดคล้องกับวารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

จากการวิจัย พบว่า ศาสตร์หลักของบทความที่สอดคล้องกับวารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ส่วนใหญ่ คือ เศรษฐกิจ-สังคม-วัฒนธรรม จำนวน 77 บทความ คิดเป็นร้อยละ 25.80 รองลงมา คือ การสื่อสาร (เช่น การสื่อสารเพื่อสุขภาพ การสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยว การสื่อสารเพื่อการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร เพื่อเศรษฐศาสตร์) จำนวน 73 บทความ คิดเป็นร้อยละ 24.50 ลำดับ 3 คือ ภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล (เช่น การแสดงและกำกับการแสดงภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล การออกแบบเพื่อการแสดงภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล การจัดการภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล) จำนวน 43 บทความ คิดเป็นร้อยละ 14.40

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ศาสตร์หลักของบทความที่สอดคล้องกับวารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

ศาสตร์หลักของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์	38	12.80
การสื่อสาร (เช่น การสื่อสารเพื่อสุขภาพ การสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยว การสื่อสารเพื่อการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร เพื่อเศรษฐศาสตร์)	73	24.50
ศิลปะร่วมสมัยและการออกแบบสื่อร่วมสมัย	25	8.40
เศรษฐกิจ-สังคม-วัฒนธรรม	77	25.80
ภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล (เช่น การแสดงและกำกับการแสดงภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล การออกแบบเพื่อการแสดงภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล การจัดการภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล)	43	14.40
การจัดการและการบริหารธุรกิจไซเบอร์	30	10.10
สื่อปฏิสัมพันธ์และมัลติมีเดีย	12	4.00
รวม	298	100.00

8. ความสอดคล้องกับมิติของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากผลการวิจัย พบว่า บทความมีความสอดคล้องกับมิติของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน มากที่สุด คือ มิติเศรษฐกิจ จำนวน 120 บทความ คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมา คือ มิติสังคม จำนวน 84 บทความ คิดเป็นร้อยละ 28.20 ลำดับ 3 คือ ไม่ปรากฏมิติใดเด่นชัด เป็นภาพรวมของหลากหลายมิติ จำนวน 77 บทความ คิดเป็นร้อยละ 25.80

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ ความสอดคล้องกับมิติของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มิติการพัฒนาอย่างยั่งยืน	จำนวน	ร้อยละ
มิติสังคม	84	28.20
มิติเศรษฐกิจ	120	40.30
มิติสิ่งแวดล้อม	4	1.30
มิติสันติภาพและสถาบัน	11	3.70
มิติหุ้นส่วนการพัฒนา	2	0.70
ไม่ปรากฏมิติใดเด่นชัด เป็นภาพรวมของหลากหลายมิติ	77	25.80

9. ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากผลการวิจัย พบว่า ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน มากที่สุด คือ ไม่เด่นชัด เป็นภาพรวมของหลากหลายเป้าหมาย จำนวน 77 บทความ คิดเป็นร้อยละ 25.80 รองลงมา คือ เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม จำนวน 59 บทความ คิดเป็นร้อยละ 19.80 ลำดับ 3 คือ เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 51 บทความ คิดเป็นร้อยละ 17.10

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย SDGs	จำนวน	ร้อยละ
เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่	1	0.30
เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน	2	0.70
เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย	22	7.40

เป้าหมาย SDGs	จำนวน	ร้อยละ
เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	51	17.10
เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน	7	2.30
เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้ สำหรับทุกคน	1	0.30
เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน	1	0.30
เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน	38	12.80
เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	59	19.80
เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ	0	0.00
เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน	23	7.70
เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน	0	0.00
เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น	0	0.00
เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	0	0.00

เป้าหมาย SDGs	จำนวน	ร้อยละ
เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พืชพันธุ์ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ	2	0.70
เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ	11	3.70
เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก สำหรับการการพัฒนาที่ยั่งยืน	3	1.00
ไม่เด่นชัด เป็นภาพรวมของหลากหลายเป้าหมาย	77	25.80
รวม	298	100.00

10. การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์เพื่อการทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของศาสตร์หลักของบทความและเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากผลการวิจัย พบว่า ศาสตร์หลักของบทความมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (P-Value=0.001) ในระดับปานกลาง (Cramer's V=0.316)

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของศาสตร์หลักของบทความและเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของศาสตร์หลักของบทความและเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน			
	Value	df	p
χ^2	179	78	<.001
จำนวน	298		
Cramer's V=0.316			

งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณานุกรมและเนื้อหาเพื่อศึกษาคุณลักษณะของบทความวิชาการจำนวน 298 บทความ พร้อมประเมินความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) Ffp ด้านคุณลักษณะของผู้ประพันธ์และแหล่งที่มา ผลการวิเคราะห์ พบว่า บทความส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 48.00 มีผู้ประพันธ์เพียง 1 ราย ในขณะที่สถานะของผู้ประพันธ์หลักส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.90 คือ นักวิชาการ โดยเฉพาะกลุ่มอาจารย์และผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งสะท้อนถึงการเป็นผลงานทางวิชาการที่แข็งแกร่ง นอกจากนี้ บทความจำนวนมากถึงร้อยละ 61.70 มาจากบุคลากรภายนอกองค์กรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปิดกว้างของวารสารในการรับผลงานจากเครือข่ายวิชาการภายนอกด้านประเภทและสาขาความเชี่ยวชาญ บทความส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบ บทความวิจัย ร้อยละ 77.60 โดยมีระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมสูงสุด ร้อยละ 40.60 สำหรับสาขาความเชี่ยวชาญของผู้ประพันธ์หลักที่โดดเด่นที่สุดคือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ร้อยละ 42.30 รองลงมาคือ สาขาปรัชญา บทความที่ถูกวิเคราะห์มีความสอดคล้องกับ มิติเศรษฐกิจ มากที่สุด ร้อยละ 40.30 ตามด้วยมิติสังคม ร้อยละ 28.20 เมื่อพิจารณาเป้าหมายย่อย บทความจำนวนมาก ร้อยละ 25.80 ถูกจัดกลุ่มว่า “ไม่เด่นชัด หรือครอบคลุมหลากหลายเป้าหมาย” แต่หากพิจารณาเป้าหมายที่โดดเด่นเป็นพิเศษ จะพบว่า เป้าหมายที่ 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม อุตสาหกรรม เป็นเป้าหมายที่ได้รับความสนใจสูงสุด ร้อยละ 19.80 ตามมาด้วย เป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ) ข้อสรุปเชิงสถิติ การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ยืนยันข้อสรุปสำคัญว่า ศาสตร์หลักของบทความมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่บทความนั้นมุ่งเน้น ($P\text{-Value} < 0.001$) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (Cramer's $V=0.316$) นั้นหมายความว่า สาขาความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันของผู้ประพันธ์มีผลต่อการกำหนดทิศทางการวิจัยให้ตอบสนองต่อมิติหรือเป้าหมาย SDGs ที่แตกต่างกันไปอย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

ทั้งนี้ ด้านโครงสร้างการผลิตผลงานวิชาการ การที่บทความเกือบครึ่งหนึ่งมีผู้ประพันธ์เพียง 1 ราย ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการทำงานแบบเดี่ยวยังคงมีอิทธิพลสูง อย่างไรก็ตาม ความน่าเชื่อถือของผลงานนั้นได้รับการยืนยันจากการที่ผู้ประพันธ์หลักส่วนใหญ่เป็น นักวิชาการ ผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ การที่วารสารเปิดรับบทความจากบุคลากรภายนอกองค์กรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในสัดส่วนที่สูงนั้น ถือเป็นการสนับสนุนหลักการของการสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือ (SDG 17) ในการแลกเปลี่ยนความรู้และส่งเสริมเครือข่ายวิชาการประการที่สอง ในแง่ของระเบียบวิธีและสาขาความเชี่ยวชาญ บทความส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบบทความวิจัย โดยการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นที่นิยมสูงสุด ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความสนใจในการทำ ความเข้าใจปรากฏการณ์ในสาขาที่เน้นมนุษย์และสังคม เช่น สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ที่มีสัดส่วนงานวิจัยสูงสุด ประการที่สาม คือความสอดคล้องกับวาระ SDGs ผลการวิเคราะห์เผยให้เห็นถึงความโน้มเอียงของงานวิจัยที่มุ่งไปที่ มิติเศรษฐกิจ และมิติสังคม โดยมีเป้าหมายที่ 9 โครงสร้างพื้นฐาน/

นวัตกรรม/อุตสาหกรรม และเป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นเป้าหมายที่ได้รับความสนใจสูงสุด การเน้นเป้าหมายที่ 9 นี้สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องตามหลักการของ SDGs ที่เน้นการบูรณาการมิติต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (สยาม อรุณศรภกรต และยงยุทธ วัชรกุลย์, 2559) การทดสอบค่าไคสแควร์ (P-Value) < 0.001) ได้ยืนยันว่า ศาสตร์หลักของบทความมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเป้าหมาย SDGs ที่มุ่งเน้น (Cramer's V = 0.316) ซึ่งหมายความว่า ความเชี่ยวชาญของแต่ละสาขาวิชาจะกำหนดทิศทางของการแก้ปัญหาและวาระการพัฒนาที่ตนเองเลือกเข้าไปมีส่วนร่วม การอภิปรายนี้จึงเสนอแนะว่า เพื่อให้เกิดความครอบคลุมและสมดุลในการบรรลุเป้าหมาย SDGs วารสารและหน่วยงานวิจัยควรส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบสหวิทยาการอย่างจริงจัง เพื่อเชื่อมโยงความรู้จากสาขาที่เน้นมิติเศรษฐกิจและสังคม ไปยังสาขาที่เกี่ยวข้องกับมิติสิ่งแวดล้อม ซึ่งยังขาดแคลนงานวิจัยสนับสนุนอยู่มาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ส่งเสริมงานวิจัยสหวิทยาการข้ามมิติ ควรที่จะต้องกระตุ้นและให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยแบบสหวิทยาการ โดยเฉพาะการบูรณาการสาขาความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น (เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์) เข้ากับ มิติสิ่งแวดล้อม (ซึ่งมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.30) เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาที่ครอบคลุมทุกเป้าหมาย SDGs อย่างสมดุล

2) กำหนดความเชื่อมโยง SDGs ให้ชัดเจน ควรที่จะต้องให้ผู้วิจัยระบุความเชื่อมโยงของบทความกับเป้าหมาย SDGs อย่างชัดเจนตั้งแต่ขั้นตอนการส่งผลงาน เพื่อลดจำนวนบทความที่ถูกจัดกลุ่มว่า “ไม่เด่นชัด” (ร้อยละ 25.80) และเพิ่มประสิทธิภาพในการประเมินและการติดตามผลกระทบงานวิจัยต่อการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะต้องลงลึกในการวิเคราะห์ว่า บทความวิจัยมีความสอดคล้องกับเป้าหมายย่อยหรือตัวชี้วัดใดของ SDGs แทนการวิเคราะห์แค่เป้าหมายหลัก (Goal) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีความละเอียดและสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายการวิจัยได้แม่นยำยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ. (2539). *รายละเอียดของสาขาวิจัยทั้ง 12 สาขา*.
<https://www.thailibrary.in.th/wp-content/uploads/2014/01/nrct-research-classification.pdf>
- เดชดนัย จัวยุฑ และศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์. (2559). การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 5(1), 140-154.
- ยุพิน กาญจนารัตน์. (2554). การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารทางด้านจิตวิทยา ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2551. *วารสารทางด้านจิตวิทยา*, 12(2), 58-68.
- วัฒนา คงวัฒนานนท์ ชูติมา สัจจามันท์ พิบูลศิลป์ วัฒนะพงศ์ และมัทนา แสงจินดาวงษ์. (2553). การวิเคราะห์เนื้อหา. “วารสารการประมง”. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 25(2), 29-36.
- สยาม อรุณศรมรกต และ ยงยุทธ วัชรดุลย์. (2559). เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการของสหประชาชาติเพื่อโลกอนาคต [UN Sustainable Development Goals: 17 aspects for future world]. *Journal of Thai Interdisciplinary Research*, 11(3), 1-7.
- SDG Move Team. (n.d.). *ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs*. SDG Move. <https://www.sdgmovement.com/intro-to-sdgs/>